

Arrest

nr. 282 268 van 21 december 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 augustus 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 14 juli 2010 toe op het Belgische grondgebied en diende op 15 juli 2010 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 24 juni 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 4 mei 2013 werd verzoekers zoon, A. A. M. A., geboren, die de Belgische nationaliteit heeft.

1.4. Verzoeker diende op 15 mei 2013 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) en werd op 6 december 2013 in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie trof op 4 juli 2013 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.6. Verzoeker diende op 7 april 2018 een aanvraag om machtiging tot vestiging in (bijlage 16).

1.7. De F-kaart van verzoeker, die geldig was tot 7 november 2023, werd op 8 december 2019 gesupprimeerd omdat hij van ambtswege was afgevoerd.

1.8. Verzoeker diende op 4 februari 2022 wederom een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn vermeende Belgische zoon.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 2 augustus 2022 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 4 augustus 2022 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 04.02.2022 werd ingediend door:

Naam: de zich noemende A.(…)

Voorna(a)m(en): M.(…)

Nationaliteit: Onbepaald

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Identificatienummer in het Rijksregister: (…)

Verblijvende te: (…)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn vermeende Belgische zoon, de genaamde. A.(…) A.(…) M.(…) A.(…) (RR (…)) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg. die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen. '

Overwegende dat als verwantschapsdocument een afschrift van een geboorteakte wordt voorgelegd met de genaamde Mohammed A.(…), geboren in 1987 te Palestina, als zijnde de vader van de genaamde A.(…) A.(…).

Overwegende dat als identiteitsbewijs een paspoort wordt voorgelegd van The Hashemite Kingdom of Jordan van de genaamde M.(…) A.(…) B.(…) B.(…). geboren te A.(…) R.(…) op (…) 1985. Het paspoort werd afgeleverd te Berlijn op 29/09/2021.

Overwegende de bewering van betrokkene dat de identiteit op het Jordaans paspoort zijn echte identiteit zou zijn en de identiteit dewelke hij voorheen had aangenomen en dus op de geboorteakte van het kind staat vermeld een valse en aangekochte identiteit zou zijn, kan niet zomaar worden aangenomen.

Overwegende dat uit het administratief dossier van de zich noemende A.(…) M.(…) blijkt dat deze zich op 15/07/2010 heeft aangeboden in België om asiel aan te vragen. Er werden toen geen identiteitsdocumenten voorgelegd. Op 24/06/2013 werd de asielaanvraag negatief afgesloten door het CGVS omdat betrokkene niets meer van zich had laten horen. Plots en uit het niets duikt hij opnieuw op en dient op 15/05/2013 een aanvraag gezinshereniging in in functie van hetzelfde Belgische minderjarige kind. Hij bekomt uiteindelijk zijn verblijfstitel (F-kaart) op 06/12/2013. Wat opvalt in het rijksregister is dat hij op 12/08/2015 en op 03/04/2017 een duplicaat van deze F-kaart heeft bekomen. Op 21/01/2011 werd er reeds een bijlage 12 opgemaakt waarbij hij had verklaard zijn Attest van Immatriculatie te hebben verloren (tijdelijke verblijfsvergunning tijdens de asielaanvraag). Op 18/12/2019 wordt zijn F-kaart

gesupprimeerd omdat hij van ambtswege was afgevoerd uit het rijksregister. Hij bleek al enkele jaren niet langer samen te wonen met het Belgisch kind, meer bepaald sedert 13/06/2014. Hij dient op 04/02/2022 een nieuwe aanvraag gezinshereniging in met het Belgische kind en beweert uiteindelijk een andere identiteit te hebben. Op het moment van de huidige aanvraag en heden woont hij nog steeds niet samen met het kind. Hij legt bij zijn aanvraag stukken voor waaruit blijkt dat hij in Berlijn heeft verbleven, onder andere een transactieoverzicht van verrichtingen op een Duitse rekening van 20/01/2022 tot 21/01/2022 met nog steeds de naam A.(...) M.(...). Eigenaardig als men weet dat zijn paspoort, weliswaar afgeleverd in Berlijn, reeds was afgeleverd op 29/09/2021 en hij toch nog gebruik maakte van zijn zogezegde oude identiteit.

Kan er niet zomaar worden toe besloten dat de genaamde M.(...) A.(...) B.(...) B.(...) één en dezelfde persoon zou zijn als degene die destijds onder de identiteit van A.(...) M.(...) het Belgisch kind heeft erkend.

Derhalve is de verwantschap tussen de referentiepersoon en betrokkene niet aangetoond naar analogie met artikel 44 van het KB van 08/10/1981 dewelke stelt dat de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, enkel kunnen genieten van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie zij zich voegen. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantsschapsband of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd*.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt in zijn enig middel het volgende:

"II.1.1. De thans bestreden beslissing werd genomen omdat de verwerende partij geen zekerheid meent te hebben dat de verzoekende partij werkelijk dezelfde persoon is als deze vermeld in de geboorteakte van het kind:

De verwerende partij geeft dus een opsomming van de procedures die de verzoekende partij in het verleden gevoerd heeft.

Nochtans werden in het kader van de in het verleden gevoerde asielprocedure vingerafdrukken genomen, evenals foto's. Ook voor de daaropvolgende F-kaart werden vingerafdrukken genomen en foto's.

Het valt aldus niet in te zien waarom de verwerende partij enige twijfel zou moeten hebben omtrent de persoon van de verzoekende partij, waarvan zij de foto's kan vergelijken en opnieuw vingerafdrukken nemen.

Als ze twijfel heeft omtrent het thans voorgelegde paspoort, dan kan ze dit tevens op de authenticiteit onderzoeken.

Dit laatste lijkt echter niet het geval te zijn. Zij suggereert immers een DNA-test wat erop duidt dat zij twijfel heeft omtrent de persoon van de verzoekende partij en niet omtrent het voorgelegde identiteitsdocument:

II.1.2. Ook het argument aangaande de geldstortingen gaat niet op.

De verzoekende partij heeft haar paspoort aangevraagd en afgehaald bij de Jordaanse ambassade te Berlijn.

Hiermee was haar identiteit in Duitsland nog niet gecorrigeerd, hetgeen ook geen zin had aangezien zij haar verblijfsrecht in België dient aan te vragen, alwaar haar kind woonachtig is.

De opmerking van de verwerende partij dat dit “eigenaardig” zou zijn, is aldus niet terecht. Trouwens, het zou pas bijzonder eigenaardig zijn dat de verzoekende partij die uittreksels plots kan presenteren, ook toevallig vanuit Berlijn waar zij was en dan ook nog eens als persoon met dezelfde foto als haar vorige alias op een Jordaans paspoort. Er kan dus redelijkerwijze echt niet aan getwijfeld worden dat de verzoekende partij één en dezelfde persoon als haar alias betreft.

Aldus kan worden geconcludeerd dat de verwerende partij ten onrechte de toepassing van artikel 40ter, §2, 1° VW weigert:

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De authenticiteit van het vereiste identiteitsdocument wordt in casu niet betwist.

Een persoonsverwarring kan worden uitgesloten (zie argumentatie sub II.1.1.).

Het valt te begrijpen dat de verwerende partij zich enigszins vragen stelt bij de gepleegde identiteitsfraude, doch daarvoor moet zij dan de geëigende paden volgen om dit aan te pakken en niet ten onrechte de toepassing van artikel 40ter VW weigeren.

Aldus werden artikel 40ter, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de materiële motiveringsverplichting manifest geschonden.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidsstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat op 4 mei 2013 te Brugge A. A. M. A. werd geboren, die door verzoeker als zijn zoon werd erkend. Verzoeker diende op 15 mei 2013 een eerste aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische zoon, maar legde hierbij geen identiteitsbewijs neer. Verzoeker verklaarde in het kader van zijn procedure inzake internationale bescherming A.(...)I M. te heten, Palestijn te zijn, geboren 1 juli 1987 in Beit Lahiya en afkomstig te zijn uit de Gaza-strook waar hij zijn ganse leven zou hebben verbleven. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een F-kaart en diende op 7 april 2018 een aanvraag in om machtiging tot vestiging, maar zijn F-kaart werd op 8 december 2019 gesupprimeerd omdat hij van ambtswege was afgevoerd.

Verzoeker diende op 4 februari 2022 wederom een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische zoon. Hij stelde A. M. te zijn, zoals vermeld op een afschrift van de (gesupprimeerde) F-kaart, maar legde tevens een Jordaans paspoort neer, op 29 september 2021 afgeleverd in Berlijn op naam van A. M. B. B., geboren op 11 september 1985 te Al Ramtha in Jordanië. De medewerkster van het vreemdelingenloket van de stad Brugge deelde op 28 april 2022 mee dat verzoeker verklaarde de Palestijnse persoonsgegevens destijds te hebben overgekocht.

2.6. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“(…)

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen; 2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen. (...)"

2.7. In de bestreden beslissing stelt de gemachtigde van de staatssecretaris het volgende:

"De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn vermeende Belgische zoon, de genaamde. A.(...) A.(...) M.(...) A.(...) (RR (...)) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2* van de wet van 15.12.1980.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 4' die de ouders zijn van een minderjarige Belg. die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen. '

Overwegende dat als verwantschapsdocument een afschrift van een geboorteakte wordt voorgelegd met de genaamde Mohammed A.(...), geboren in 1987 te Palestina, als zijnde de vader van de genaamde A.(...) A.(...).

Overwegende dat als identiteitsbewijs een paspoort wordt voorgelegd van The Hashemite Kingdom of Jordan van de genaamde M.(...) A.(...) B.(...) B.(...). geboren te A.(...) R.(...) op (...) 1985. Het paspoort werd afgeleverd te Berlijn op 29/09/2021.

Overwegende de bewering van betrokkene dat de identiteit op het Jordaans paspoort zijn echte identiteit zou zijn en de identiteit dewelke hij voorheen had aangenomen en dus op de geboorteakte van het kind staat vermeld een valse en aangekochte identiteit zou zijn, kan niet zomaar worden aangenomen.

Overwegende dat uit het administratief dossier van de zich noemende A.(...) M.(...) blijkt dat deze zich op 15/07/2010 heeft aangeboden in België om asiel aan te vragen Er werden toen geen identiteitsdocumenten voorgelegd. Op 24/06/2013 werd de asielaanvraag negatief afgesloten door het CGVS omdat betrokkene niets meer van zich had laten horen. Plots en uit het niets duikt hij opnieuw op en dient op 15/05/2013 een aanvraag gezinshereniging in in functie van hetzelfde Belgische minderjarige kind. Hij bekomt uiteindelijk zijn verblijfstitel (F-kaart) op 06/12/2013. Wat opvalt in het rijksregister is dat hij op 12/08/2015 en op 03/04/2017 een duplicaat van deze F-kaart heeft bekomen. Op 21/01/2011 werd er reeds een bijlage 12 opgemaakt waarbij hij had verklaard zijn Attest van Immatriculatie te hebben verloren (tijdelijke verblijfsvergunning tijdens de asielaanvraag). Op 18/12/2019 wordt zijn F-kaart gesupprimeerd omdat hij van ambtswege was afgevoerd uit het rijksregister. Hij bleek al enkele jaren niet langer samen te wonen met het Belgisch kind, meer bepaald sedert 13/06/2014. Hij dient op 04/02/2022 een nieuwe aanvraag gezinshereniging in met het Belgische kind en beweert uiteindelijk een andere identiteit te hebben. Op het moment van de huidige aanvraag en heden woont hij nog steeds niet samen met het kind. Hij legt bij zijn aanvraag stukken voor waaruit blijkt dat hij in Berlijn heeft verbleven, onder andere een transactieoverzicht van verrichtingen op een Duitse rekening van 20/01/2022 tot 21/01/2022 met nog steeds de naam A.(...) M.(...). Eigenaardig als men weet dat zijn paspoort, weliswaar afgeleverd in Berlijn, reeds was afgeleverd op 29/09/2021 en hij toch nog gebruik maakte van zijn zagezegde oude identiteit.

Kan er niet zomaar worden toe besloten dat de genaamde M.(...) A.(...) B.(...) B.(...) één en dezelfde persoon zou zijn als degene die destijds onder de identiteit van A.(...) M.(...) het Belgisch kind heeft erkend.

Derhalve is de verwantschap tussen de referentiepersoon en betrokkene niet aangetoond naar analogie met artikel 44 van het KB van 08/10/1981 dewelke stelt dat de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, van de wet. die geen burger van de Unie zijn, enkel kunnen genieten van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie zij zich voegen. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantsschapsband of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd*.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2.8. In zijn enig middel betoogt verzoeker dat niet valt in te zien waarom de verwerende partij twijfel heeft over de persoon van verzoeker omdat verzoeker en zijn *alias* één en dezelfde persoon zijn. Verzoeker stelt ook dat het argument betreffende de geldstortingen van januari 2022, waarbij hij zijn oude persoonsgegevens hanteerde - hoewel hij sinds 29 september 2021 over zijn Jordaanse paspoort beschikte - niet opgaat, omdat het volgens hem pas eigenaardig zou zijn als hij vanuit Berlijn die uittreksels zou presenteren als persoon met dezelfde foto op een Jordaanse paspoort. Verzoeker beweert dat de authenticiteit van het vereiste identiteitsdocument niet wordt betwist en persoonsverwarring is uitgesloten en stelt dat de gepleegde identiteitsfraude via de geëigende paden moet worden aangepakt.

2.9. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat verzoeker fraude heeft gepleegd en verwijst zij naar de toepassing van het beginsel *'fraus omnia corrumpit'*. De Raad stipt evenwel aan dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat deze haar grondslag zou vinden in het beginsel *'fraus omnia corrumpit'*, waardoor de verwerende partij dit beginsel niet naderhand kan opwerpen om het door verzoeker opgeworpen middel ongegrond te bevinden.

2.10. In de bestreden beslissing wordt gewezen op artikel 40ter, §2, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet. Conform deze wetsbepaling dient de vader van een minderjarige Belg om het verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie erkend te zien, zijn *"identiteit (te) bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument"* en *"de Belg die het recht op gezinshereniging opent (te) vergezellen of zich bij hem (te) voegen"*. De bestreden beslissing gaat vervolgens uit van de pertinente vaststelling dat verzoekers beweringen, dat de identiteit op het Jordaanse paspoort zijn échte identiteit zou zijn en de identiteit dewelke hij voorheen had aangenomen, en dus op de geboorteakte van het kind staat vermeld, een valse en aangekochte identiteit zou zijn, niet zomaar kan worden aangenomen. Er kan evenmin zomaar worden aanvaard, zo wordt in de beslissing opgenomen, dat de genaamde M.(...) A.(...) B.(...) B.(...) één en dezelfde persoon zou zijn als degene die destijds onder de identiteit van A.(...) M.(...) het Belgisch kind heeft erkend. Artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen schrijft immers voor dat familieleden van een burger van de Unie enkel kunnen genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien het bewijs wordt geleverd *"aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen"*. Aangezien verzoekers identiteitsgegevens blijkbaar niet overeenstemmen met deze van de persoon die destijds het kind heeft erkend, is de bloedverwantschap niet deugdelijk bewezen. Terloops wordt in de beslissing vastgesteld dat verzoeker meermaals duplicaten liet opmaken van de Belgische verblijfsdocumenten en dat hij sinds het bekomen van het Jordaanse paspoort nog steeds parallel gebruik maakte van de Palestijnse persoonsgegevens, onder andere voor bankverrichtingen vanuit Duitsland.

2.11. Verzoeker herhaalt in zijn middel dat persoonsverwarring uitgesloten is, maar hij levert geen enkel objectief begin van bewijs aan dat hij dezelfde persoon is als diegene die destijds in 2013 onder de identiteit van A. M. het Belgische kind heeft erkend. Niet enkel de naam en de geboortedatum zijn immers totaal verschillend, maar ook de geboorteplaats en de nationaliteit. De loutere affirmaties van verzoeker dat het om dezelfde persoon gaat, overtuigen niet. Bovendien geeft verzoeker openlijk toe dat hij zich gelijktijdig van meerdere identiteiten heeft bediend, zodat hij des te meer aannemelijk dient te maken dat deze onderscheiden persoonsgegevens dezelfde fysieke persoon betreffen. Verzoeker tracht de bewijslast bij de gemachtigde van de staatssecretaris te leggen door bepaalde gegevens van het Jordaanse paspoort te laten vergelijken met de gegevens van de persoon aan wie destijds de F-kaart werd afgeleverd, maar het komt in de eerste plaats toe aan het familielid van de burger van de Unie om het bewijs van zijn identiteit aan te leveren, waar verzoeker in gebreke is gebleven. De suggestie van verzoeker dat de geëigende wegen moeten worden gevolgd om identiteitsfraude aan te pakken, betekent niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris een verblijfsrecht zou moeten erkennen in hoofde van een persoon die er niet in slaagt zijn identiteit en dus zijn hoedanigheid van vader van een Belgisch minderjarig kind aan te tonen.

2.12. Er werd geen schending van artikel 40*ter* van de vreemdelingenwet aangetoond. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris zou zijn uitgegaan van een slordige feitengaring, bepaalde elementen onjuist zou hebben beoordeeld of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit zou zijn gekomen. Er blijkt geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de (materiële) motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN